

GAZETA TRANSILVANIEI

PROPRIETARĂ: ASOCIAȚIUNEA „ASTRA” BRASOV
Apare de două ori pe săptămână prin îngrijirea
unui comitet de redacție.
Atelierele tipografiei „Astra” Tf. 1102.
Pagini 4-6-8 Lei 2.

STEAG RIDICAT LA.

1838

GILBARIȚIU ȘI SFINȚIT DE LUPTLE PURTATE SUB CUTELE LUI
DE ATAȚIA URMAȘI, ÎN FRUNTE CU MUREȘENII

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
BRASOV

B-dul REGELE FERDINAND Nr. 12 Tf. 1513
Abonamentul anual lei 200. Autorități și Societăți lei 500.
Anunțuri și reclame după tarif.

Nr. 15

22 Februarie 1942

Anul 105

Ziua cumpătărilor

de V. Branisce

In cadrul ajutorului de iarnă ni se oferă un nou prilej de afirmare a solidarității naționale. Din prisosul unora, din cumpătarea multora, din privațiune și jertfă se va înjgheba marea danie din ziua de 22 Februarie. Danie dela care nu trebuie să lipsească nicio suflare românească. Pentru că pe lângă valoarea sumelor ce se vor aduna în acea zi — menite să aline atâta suferință — această colectă constituie un prilej de o adâncă semnificație morală.

Ea deschide pentru fiecare un prilej de integrare directă în marile comandamente ale sfântului nostru războiu.

Țara ne-a mai chemat și în alte rânduri să ne dăm obolul pentru înfăptuiri de bine obștesc. Și chemarea ei a fost ascultată și urmată cu elan, cu în-suflăre.

Dar astăzi ni se cere mai mult.

Ni se cere ca banul pe care-l vârsăm să rezulte dintr'un gest spontan de renunțare, dintr'o privațiune a noastră.

De luni de zile, armata îndură oboseală, frig, foame și sete pentru ca să asigure pacea în interiorul granițelor.

De luni de zile, căile victorioasei noastre desrobiri sunt marcate cu semnul crucilor de lemn. Siluetele lor stânghe se profilează în zarea răsăritului, simbol al răstignirii neamului.

De luni de zile, suferința și lipsa au cutropit nenumărate căminuri.

Fără îmbrăcăminte caldă, hrăniți insuficient, adorm pe frig în fiecare seară atâți copii, îngânând o rugăciune pentru tăticul plecat să apere hotarul amenințat.

Bătrâni, uitați de lume, își târăsc zilele în mizerie. Femei bolnave se sbat pe patul suferinței, lipsite de orice ajutor.

Pentru ca să putem alina această suferință ni se cere, pe lângă banul jertfit din propria noastră gospodărie, și o înțelegere mai desăvârșită a situației.

Poate niciodată n'au fost oamenii mai preocupați de hrana, îmbrăcăminte și rezervele proprii. Niciodată nu s'au sbătut cu atâta tenacitate pentru o bucăciică mai bună, uitând că fiecare fărărămitură acumulată este ruptă dela o gură flămândă.

De aceea, ziua cumpătărilor are o adâncă semnificație. Ea ne îndeamnă să ne acomodăm vieța condițiilor grele de traiu din actualele împrejurări.

Nu este suficient să dăruiești un ban. În primul rând îți se cere să te restrângi.

Familille cu stare, care în ziua de 22 Februarie vor pregăti un singur fel de mâncare, vor sătura la masa lor, fără ca ochiul omenesc să-i poată desluși, pe toți cei flămânzi și însetați.

Astfel se vor putea împărtași din economia și cumpătarea unora cei în lipsă și suferință. Iar Mântuitorul le va binecuvânta bucatele.

Chemarea Astrei

pentru

Imprumutul Reîntregirii

Ostașii României, sub comanda curajoasă și luminată a Mareșalului Antonescu, au eliberat provinciile dela Răsărit, spălând rușinea de pe obrazul Țării și dând din nou Neamului încrederea în biruința drepturilor sale.

Eroismul și jertfa lor neprecupețită trebuie răsplătită cu sacrificiile noastre ale tuturor. Mai mult decât oricând, fiecare fiu al acestui Neam trebuie să se smulgă din nevoile lui mărunte, să privească în față și să pună umărul la marile nevoi ale Țării. Numai astfel, prin unirea și jertfa tuturor, vom învinge greutățile acestui ceas hotăritor al istoriei noastre, lăsând urmașilor ființa întreagă și onoarea nepătată a Neamului.

Mareșalul Conducător a făcut apel la noi pentru Imprumutul Reîntregirii. O mare parte din cetățenii Țării au alergat să-și dea obolul lor. Au rămas însă destui care n'au ascultat chemarea sa, care este chemarea Țării însângerate și primejdite.

Provinciile dela Răsărit au suferit cumplit de pe urma ororilor bolșevice și a urgiei războiului. Lăcașurile de închinare au fost dărâmate sau batjocorite; gospodăria Statului risipită și destrămată; gospodăria particulară distrusă și înstrăinată.

Voi toți care v'ați păstrat, în aceste vremuri grele, pacea și mulțumirea căminului vostru, gândiți-vă că, la marginea de Răsărit a Țării, sunt mii și mii de căminuri de ale fraților voștri dărâmate și răvășite; că ei nu mai au patul vostru cald, nici masa voastră întinsă, nici nădejdea zilei de mâne.

Ajutați-i să-și recapete această nădejde. Contribuiți cu banul vostru pentru ca ei să se simtă din nou la sânul ocrotitor al Patriei lor adevărate. Numai astfel vor iubi-o mai mult și vor fi ei înșiși gata să-i sară în ajutor în grelele încercări care ne mai așteaptă.

Oastea Țării, care în acest războiu a înscris pagini de glorie fără pereche în istoria Neamului, trebuie înzestrată cu toate cele de trebuință pentru a apăra pământul, drepturile și onoarea noastră. Ea este pavază nebiruită pentru orice primejdie, nădejde supremă pentru restituirea integrală a drepturilor noastre. Nicio jertfă pentru întărirea ei nu este de prisos. Să o dăm cu curățenia și avântul cu care ea însăși și-a dat viața pentru refacerea moșiei strămoșești.

Frați țărani,

Mai ales spre voi se îndreaptă această chemare a ASTREI, sfătuitoarea și lămuritoare voastră cea mai harnică și mai statornică. Ea nu v'a cerut niciodată nimic pentru ea, ci pentru voi toți, pentru Țară și pentru Neam. Din adâncul inimii ei curate, ea vă îndeamnă să dați și acum, când se hotărăște pentru veacuri soarta voastră, a fiilor și a urmașilor voștri, soarta vetrei părinților voștri, să dați Țării banul vostru, câștigat cu trudă și cu vrednicie. Subscriind la **Imprumutul Reîntregirii** cinstiți încrederea pe care Țara totdeauna a avut-o în brațele voastre puternice și în inima voastră dreaptă.

prof. I. Moldovan
Președintele „Astreii”.

Azi ca și ieri

de Ion Berciu

A fost odată o generație eroică, premergătoare a primei uniri a Românilor, care numără ca prim pioner pe istoricul Nicolae Bălcescu.

Câte îndemnuri mari și câte învățături temeinice nu se pot găsi în faptele și acțiunea acestei generații!

Pe lângă o pregătire stăruitoare și neobosită, manifestată în fiecare vorbă, în fiecare gest și în fiecare manifestare, această falangă aducea și o dragoste adâncă față de trecutul nostru.

Icoana care preocupa mințile și încălzea inimile era Mihai Vodă Viteazul, eroul național „ce lucrase la crearea naționalității românești, la unirea tuturor Românilor într'un stat politic. Idee măreață și singura mântuitoare pentru noi, pe care din orbirea acelor veacuri, părinții noștri n'o putură realiza statornic și care singură trebuie să fie ținta politică a Românilor de azi”.

N. Bălcescu căuta de mult timp în bibliotecile din străinătate portretul viteazului voevod, dar de abia în 2 August 1847 îl descoperi, la Paris.

Bucuria lui fu nețărmurită.

„Fisionomia principelui răspunde întocmai închipuirii celor ce au studiat caracterul acestui bărbat extraordinar”.

Este vorba de portretul lui Mihai Viteazul făcut la Praga *ad vivum*, de Egidius Sadeler, în anul 1601.

Cu pietate Bălcescu traduce inscripția latinească scrisă de Sadeler:

„Mihai, domnul Țării Românești, strălucitor în norocire și în nenorocire, virtuos în amândouă. În vârstă de 43 ani.”

Continuare în pagina 3-a

FOILETONUL
GAZETEI TRANSILVANIEI

Dă-mi mâna fa

Am lumea mea frumoasă și bogată,
Mă 'nchid în ea când valuri grele vin
Am cerul meu, și-o inimă curată
I-aduc când plec genunchii și mă 'nchin.

Tu ai argint și aur, — tu ai cele
Mai fără preț din câte daruri sânt;
Argintul meu e pulberea de stele
Ce 'n nopți târzii coboară pe pământ.

Dă-mi mâna ta că suntem la răscruce
Și noaptea în drum ne-apucă pe-amândoi,
Pe-o cale eu, pe alta tu te-i duce,
Ia-ți inima, ia-ți vorbele 'napoi.

În lumea mea mă 'nchid ca 'ntr'o cetate
Cu ziduri tari, cu porți de fier — și știu
Că 'ntr'un amurg veni-vei și vei bate
Drumeț sărac, cu sufletul pustiu.

Ecat. Pitiș

CRONICA LITERARA

de Aurel Marin

DEM. GH. NOLLA: *Îți scriu de undeva, din tinerețe*. Poeme. „Tribuna” Brașov.

Sub acest lung și ostentativ titlu, autorul și-a strâns întâia recoltă de versuri, în mari pagini albe, acoperite de coperta ca o enorm-îndoită petală.

Cum e și firesc tuturor începuturilor, poetul va cânta, cu desinvoltură, iubirea și singurătatea, tristețea și moartea.

Cartea cuprinde 4 cicluri.

Întâiul, dela care este imprumutat și titlul volumului, pare a cuprinde poezii mai tinerești, în orice caz mai mult exerciții, pe motive epistolare.

Poemul liminar, atât de bine conțurat, îndreptățit să stea în fruntea ci-

clurilor, conține o singură imagine căreia ne vom împotrivi. E vorba de sfâșietorul vers:

Și-au închinat avântul, sub cnut de viermi,
[plămâni

în care *cnut de viermi* nu sugerează gravitatea situației. Cnutul presupune lovire, rănire din afară înăuntru, cu dureri mari dar cu limitată durată, pe câtă vreme viermii care rod plămâni își îndeplinesc funestul rost pe'ncetul, adeseori cu neprevenită durere, pe dinăuntru numai.

Caracteristică pentru modul liric epistolar e *Ultima scrisoare*:

PREDICI ÎN PUSTIU

Ai uitat să râzi?

Motto: Veselia este ca mirosul florilor, nu izvoarește din sufletele veștede (10 ga).

După ce ți-ai îndeplinit datoria, mai ai una: *aceea de a fi vesel*. Să nu uiți asta, cu toate vremurile grele pe care le trăim, cu toate năcazurile de care ești înconjurat. *Schopenhauer* deși conțea ca părintele filosofiei pesimiste, spune: „*Cu cât un om este mai pătruns de toată seriozitatea, cu atât poate râde mai puternic*“. Dar Biblia are 800 de texte de bucurie cu principiul esențial: „*Bucurați-vă și iarăși zic bucurați-vă în Domnul*“, dar noi nu știm de toate astea nimica și fața noastră posomorită nu vrea de loc și nici când să se înseneze.

Poate, că nu mai râzi din cauză, că găsești sub demnitatea ta să lași să răsune un râs puternic și sănătos. Poate, că nu mai știi să râzi — fiindcă găsești vieața prea grea și prea serioasă. Poate, că sufletul tău a îmbătrânit înainte de vreme și ai uitat, că și Mântuitorul a exprimat primul cugetarea: Adevăr, adevăr zic vouă, că dacă unul din voi nu vine ca un copil la mine, nu va cunoaște împărăția cerurilor, cugetare pe care toți filosofilii au transmis-o așa: cată să-ți păstrezi sufletul de copil până la adânci bătrânețe, dacă vrei să ai o vieață senină. Poate, că nu mai știi să râzi fiindcă și s'au atrofii mușchii din față ai răsului de atâta încruntare a feții, poate că nu mai poți să râzi — fiindcă orice suferință o exagerezi, iară micile bucurii din jurul tău nu le mai observi nici când vremea e cu soare și senin, ori ninge, ori plouă, nici odată nu ți-e pe plac uitând, că nici nu există vreme rea, ci după cum spune *Sir Lubbock* — doar diferite nuanțe de vreme bună și pe orice vreme în sânul naturii cu o astfel de concepție găsești un farmec de nedescris, care îți inspiră putere, sănătate și voie bună.

Dar deasupra tuturor acestor explicațiuni să vă dau eu explicația cea mai sigură de ce nu mai știți să râdeți. Iată de ce: din cauza vieții sedentare, și a alimentației încă destul de abundente cu toată greutatea vremurilor, se încarcă corpul nostru de toxine, circulația sângelui gros este încetată, stomacul luptă cu greu și este tot în deficit cu munca sa, capul mai mult te doare decât nu te doare. Natural, că în astfel de condițiuni vezi toate în negru, ești nervos și arțagos, căci ai de luptat și cu propria ta suferință și numai la răs nu-ți vine să te gândești. Râsul însă ar înlocui prin punerea în mișcare a diafragmei lipsa ta de mișcare, — așa te-ai așezat într'un grav cerc vicios. Iată, că fără să vreau termin cu tema mea: Dacă vrei să-ți recâștigi râsul, păstrează legătura cu Biblia, și nu uita de mișcare zilnică de desintoxicare.

Dr. M. Suciu-Sibian

Dr. Alexandru Bărbat:

Studiul economic al satului Drăguș. București, Imprimeria Națională, 1941. 200 pagini. Prețul?

Oricât nu ne-ar conveni anumite persoane care au condus destinele acestui neam în decursul celor două frământate decenii postbelice, nu se poate să nu recunoaștem anumite fapte demne să rămână permanent în suletele intelectualilor români.

Intre acestea trebuie să menționăm în prim rând echipele acelea regale care au fost de un real folos pentru cunoașterea profundă a situației noastre sătești. Datorită studiilor făcute la fața locului de către tinerii studenți, avem azi o bogată literatură asupra realităților din satele noastre, cu sugestii de care trebuie să țină seamă guvernării din toate vremurile. Fără îndoială, odată ce împrejurările vor permite, firul rupt mai mult din cauza evenimentelor internaționale, va fi reluat cu potență entuziasm de către tineretul nostru.

În șirul tinerilor care au fost trimiși să studieze realitățile satului a fost și camaradul nostru profesor dr. Alexandru Bărbat, pe atunci eminent student al Academiei de Inalte Studii Comerciale din Cluj, gazetarul fecund și talentat de azi.

Timp de mai mulți ani consecutivi, d-sa a studiat partea economică a satului Drăguș din județul Făgărașului, iar rezultatele observațiilor sale au fost adunate în volumul recent apărut: „*Studiul economic al satului Drăguș-Făgăraș*“.

Cunoscător profund al economiei ardelene, așa cum dovedesc numeroasele d-sale studii de specialitate, d. dr. Al. Bărbat face mai întâi, în primul capitol al cărții, o prezentare a evoluției politico-economice a Ardealului, dovedind

Trecând apoi la examinarea gospodăriilor țărănești a satului Drăguș, autorul se ocupă pe rând de proprietatea imobiliară a sătenilor, arătând, între altele, că pentru înzestrarea superioară și rentabilă a gospodăriilor cu unelte și cu mașini, forma cea mai potrivită este organizarea tovărășiilor sătești. Printre problemele care trebuiesc rezolvate în sat, autorul arată că este imperios necesară comasarea. Oamenii de asemenea cer aceasta cu toate că unii se tem de felul cum se va executa... „nu se va face dreptate și n'a fi bine“.

Privitor la proprietatea imobiliară autorul studiază amănunțit terenul pământului exploatat, organizarea exploatații și rentabilitatea ei, ajungând la concluzia că prin toate manifestările și tendințele ei economia țărănească a satului se definește ca o economie dina-

mică cu structură proprie, capabilă de progres.

În capitolul „*Alte unități și manifestațiuni economice*“, autorul studiază industriile țărănești: morile, (unde găsim această delicată frază din povestirea țaranului Solomon Tâmbrițaș: „La noi când e secetă rămâne apă puțină de parcă ți-e milă de peștișori; să pui un bou o bea toată...“) joagărele, piuăle de ulei, cazanele de fiert rachiu, apoi studiază meșteșugurile țărănești: dulgheritul, rotăritul, tâmplăritul, zidăritul, cărămidăritul, fierăritul, furnieritul, cojocăritul, croitoria și dogăritul. Azi meșteșugurile sătești suferă din cauza legiferării făcută anapoda, în acest domeniu, care legiferare n'are în vedere decât interesul grupărilor meseriașe dela oraș, de multe ori străine, lovind iremediabil în meșteșugari din sate.

În fine, d-l Bărbat, studiază comerțul satului, cărciumile și prăvăliile, apoi cel ambulant (unde găsim un negustor de ouă, venit chiar din Țara Năsăudului), pentru a încheia cu operația.

Concluziile studiului economic asupra satului sunt că economia Drăgușului în general este expansivă prin anumite activități agricole și prin unele meșteșuguri, prin cele care își găsesc condiții naturale mai prielnice în sat. Prin aceste activități, economia satului tinde spre o specializare economică și spre o ridicare în general.

Evoluția firească a economiei satului este împiedecată de unele forme vechi de organizare, menținute de sistemul economic și administrativ actual. Se remarcă și unele piedici puse de legiurile noastre economice, care nu țin seama de necesitățile vieții sătești.

Vieața economică a satului este integral românească. Negustorii evrei care s'au introdus cu concursul statului ungar, pentru slăbirea românismului, n'au rezistat. Reacțiunea contra lor a fost puternică.

Cooperația s'a integrat în vieața economică a satului ca fiind un factor de progres. Spiritul cooperatist există și se manifestă intens. El trebuie numai întărit și îndrumat.

* * *

Prezentată într'o limbă cursivă, înflorită cu expresii frumoase țărănești, lucrarea d-lui Bărbat este una dintre cele mai reușite și bine gândite monografiile sătești, ce poate fi luată ca mo-

Azi ca și ieri

de Ion Berciu

Continuare din pagina 1-a

Stimă numelui lui Christ, Maiestatea Imperatorului. Republica creștină și concordie bisericii sub marele pontifice, încât pentru binele public nu-și cruța nici ființa sa; purcede înainte fără temere, chiar și dacă s'ar împotrivi toate puterile iadului; prin faptele sale întrece plăsmuirile poetice“.

Și mai spunea tânărul Bălcescu aceste vorbe pilduitoare:

„Fericiți de această prețioasă găsim noi hotărâram (era cu A. G. Goleșcu) a ne deșerta ușoarele noastre pungi spre a stampa după dânsa o gravură frumoasă și credincioasă și a da în admirarea Românilor adevăratul portret al eroului lor.“

Preste puțin această gravură va fi gata și o vom porni în țară“.

Și azi icoana marelui Mihai Viteazul este tot atât de vie în sufletele adevăraților patrioți.

Intreaga noastră istorie este legată de acest nume, cu rezonanță de trompetă, fiindcă „*el fu singurul voevod ce ajunge a uni pentru prima dată părțile Daciei vechi, intitulându-se „Mihai, cu mila lui Dumnezeu Domn Valachiei, Moldaviei și Transilvaniei“.*

del de către toți acei ce sunt preocupați de studiul satelor noastre. N'a rămas nimic din economia satului ardelean, ce să nu fi trecut pe sub condeiul cercetătorului; nicio problemă care să nu fi fost desbătută cu tăria argumentelor omului de știință și nici un deziiderat economic al satului să nu fie menționat atenției acelor a căror permanentă preocupare ar trebui să fie satul românesc.

Sunt în studiul acesta atâtea probleme, mișună printre capitole atâtea întrebări și fășnește printre șire — adesea — atâta legitimă revoltă față de toți acei care au pângărit singura vatră luminoasă ardeleană, în cât când ai terminat de citit cele aproape 200 pag., ai impresia că ai străbătut nu câmpul arid cu cifre și socoteli al studiului economic, ci rechizitoriul aspru al vremurilor ce le știm.

E. Boșca Mălin

Gazeta Transilvaniei

Sufletul acesta care gem?

*Ca un bolnav pe care-l duc în cărcă
Cum l-aș strivi sub tălpi, ca pe-o năpârcă,
Sufletu-mi pădure de blesteme.*

În realitate dacă totul pornește dintr'un nedesmințit entuziasm, până la urmă tot resemnarea este mat apă-sătoare:

*Melodiile plecărilor
S'au stins în resemnări.*

Credința în personificare și în nedeslușitele taine ale Naturii îi șade bine. Pe-acolo au trecut toți înaintașii.

Astfel, își adună candorile pentru *Impăratul visului*, pentru *Toamna, Marele Sud, Marea Plecare, Marele Sfârșit, Marea despărțire, etc.*

Mai pregnant e totuși al doilea ciclu *Poemele dragostei albe*, din care vom cita această suavă descripție:

*Te-a plămădit pădurea din freamătele ei,
Lumina ți-a dat ochii, ivorul ți-a dat gură,
Ți-s sânii miez de chiot,
[sprinceana rod de mură
Și zâmbetul icoană cu sbor de porumbei.*

Pastelul e cultivat cu finețe:

*Se cățara pe dealuri amurgul ca o vulpe
Pe care o mpușcase în vale înserarea
Vedeam cum i se scurge tot sângele din
[pulpe
Și amintirea rânii i-o culegea cărarea.*

Trecând peste repetițiile din *Abeceedar* (aceleași versuri, în pagina 25, rândurile 1, 2) vom sublinia poezia *Colind*, cea mai bună din întreaga carte, *Poem pentru marea despărțire*, de reușite cadențe lirice, ca și iluzoriul *Destin*, amară profesiune de credință.

Mai unitar este al 3-lea ciclu: *Icoane pîndene*, din care regretăm că nu

putem cita în întregime excelentul *Peisaj* sau, măcar în parte, *Inserare*.

În sfârșit, ciclul *Poemele oierului* cuprinde interesante mărturisiri de participare la vieața silvestră și dacă unele versuri încă țin de o fază mai veche, de ucenicie, ele aduc totuși aceeași calmă atmosferă, în accentele cărora nu le lipsesc notele cele mai pure.

Cu mult mai bătrân decât d-l Dem. Gh. Nolla, semntarului acestei cronici se bucură de o dedicație care ar putea fi măgulitoare dacă nu ar fi nepotrivită.

Fără a fi prieteni — dar în poezii acest obicei e des uzitat — d-sa îmi spune:

Hei, prietene, cum ne-a mințit

[vieața — birjerește!]

Când am băut prin cărciumi

[tristețile din câni.

De bună seamă cetitorul nu înțelege că n'am băut niciodată prin cărciumi cu autorul; iar dacă acesta a fost mințit de vieață, în ce mă privește mă opun cu toată vehemența!

Prea declamatorie, cu prea îndelungi exclamații, fie și poetice, poezia din *Îți scriu de undeva, din tinerețe* indică însă un poet cu realizări de pe acum remarcabile, dela care putem aștepta, cu toată încrederea, alte aspecte de nobilă interpretare lirică.

Fabrica de hârtie
Lelea Zărnești

caută funcționar(ă) cunoșcând lucrările de contabilitate.

Dr. ALEXE SULICĂ

Originea mongolă a imperiului rus

de A. A. Mureșianu

Arderea și pustiirea în anul 1240 a Chievului de către oardele fiilor și nepoșilor lui Temugin, a celui mai „mare”, mai crâncen și săngeros cuceritor al istoriei, a însemnat pentru Europa de Răsărit sfârșitul erei civilizației autohtone și începutul stăpânirii Asiei asupra ei.

Cetatea cu cele două sute de biserici de pe malurile Niprului fusese multă vreme capitala bogată și înfloritoare a unui stat cu caracter slav, însă rezultat din combinația fericită a formațiunilor politice nordice germane (gotice și varege) cu influența culturală și politică romano-bizantină, dela Sud. Nu numai cultura ei era bizantină, dar și limba bisericii și a școlii ei fusese limba Slavilor de Sud, bizantini și „bulgari”, iar alfabetul ei, cel grecesc, acomodată pentru scrierea slavă (cirilic).

Încă în anul 1224 oștile aliate ale Slavilor și Cumanilor turci fură zdrobite la Kalka de oardele mongolo-tătare, care străbătură atunci până la Nipru. Temugin, numit și Genghis-Chan, adică „marele Han”, al doilea Atila, este cu drept considerat de cel mai aprig cuceritor al istoriei, pentru că „imperiul” său se întindea din China, pe care o supusese în parte — iar fiii și urmașii săi cu totul — și până la Nipru. Aproape întreaga Asia și jumătatea de Răsărit a Europei ajunsesse sub cnutul celor mai teribile și săngeroase cete de războinici nomazi, mongoli și tătari, care trecură prin ascuțitul săbiei milioane de oameni și care devastară sute de orașe înfloritoare.

În directă opoziție cu dinamismul cultural european greco-roman, pozitiv și creator de civilizație, *imperialismul nomad asiatic a fost emanațiunea negativă a forței pure și a imboldului ancestral de pradă și jaf.*

Niciodată țările noastre n'au suferit o pustiire mai grozavă, decât pe timpul ocupării lor de oardele săngeroase ale nepotului de fiu al lui Temugin, ale lui Batu-Chan, care trecu atunci și Dunărea și pătrunse până în Dalmația. Numai munții au salvat atunci existența neamului nostru românesc. Din norocire vitejia Europei apăsene a oprit puhoiul uriaș și țările noastre n'au suferit mult timp jugul lui.

Numai Slavii dela Răsărit au fost sorțiți să rămână, dimpreună cu celelalte popoare conlocuitoare veacuri întregi sub stăpânirea și robia mongolo-tătara.

Această împrejurare a dat naștere preponderenței în Europa orientală a „Rușilor” dela Nord — un amestec de Slavi, Finezi (Ciuzi) și alte neamuri uralo-altaice — și întemeierii statului moscovit de concepție asiatică. Căci Ivan I, cu numele tătăresc de „Calita” (pungă de bani), întemeietorul preponderanței și puterii Moscovei, se acomodase într'atâta situației sale de vazal credincios al puternicului Chan, și mediului creiat de noii săi sfinctici și boieri mongoli, încât el introduse și la curtea sa obiceiurile mongolo-tătare, dând și noului său palat numele tătăresc de *Krem* (Kremlin). Un istoric german face următoarea reușită caracteristică a acestui întemeietor al imperiului rus: „El știa să-și asigure prin supunere favorul stăpânului său; precum el pleca cu umilință capul la pământ în fața Tatarului, așa se năzuia el să aservească și pe soții săi ruși și să-i aducă, prin războaie nemiloase în dependență de Moscova. El lăsa urmașilor săi misiunea de a duce la sfârșit „unirea provinciilor rusești”, la ceea ce se simțea îndreptățit și obligat ca „mare duce”. *În luptele cu principii regionali se formă astfel începând cu mijlocul veacului al 14-lea și până la mijlocul veacului al 16-lea, statul Moscovei, care era mongol în port și obiceiuri, mongol în încetușarea ori-cărei voințe libere.* (Dr. W. Reeb, *Russische Geschichte*, Berlin, 1919).

Acestea au fost originile și temeliile imperiului Rusiei, care n'a fost deci un produs al rasei slave și nici al civilizației europene, ci a fost în toate timpurile avanpostul spiritului nihilist și destructiv al nomazilor mongoli asiatici, dușmani ai tuturor popoarelor civilizate și sedentare, fie acestea Chinezi sau Japonezi, fie Europeni.

Întreaga civilizație a lumii va respira deci ușurată, când se va vedea scăpată de ultimul monstru reprezentant al ideii de cucerire, robire și încetușare a voinței și libertății omenești a lui Atila, Temugin și Tamerlan.

Din lumea largă

Producția de untdelemn a Turciei.

După cum anunță ministerul agriculturii turcesc, producția de untdelemn de măsline a Turciei a fost în 1941 de aproximativ 45 milioane kg. Transportul untdelemnului întâmpină anumite dificultăți, deoarece lipsesc butoaie și bidoane de tablă. În ultimul timp acaparatorii au făcut ca acest prețios aliment să dispară aproape complet de pe piață.

Un nou post de emisiune radiofonic slovac.

La Kostolany a fost pus în funcțiune un mare post de emisiune slovac, mai puternic decât postul din Pressburg. Acestui post i se va atașa în curând un post de emisiune pe unde scurte. Și posturile din Pressburg, Neusohl și Preschau vor fi perfecționate. Postul Preschau va avea un studio modern. Deasemenea se lucrează la ameliorarea programului de emisiune. Slovacia numără astăzi 90 mii de auditori; ar trebui să aibă însă, în raport cu numărul populației aproximativ 200.000 de radiofoniști, număr la care se crede că se va ajunge în cursul următorilor trei ani.

Pisică care iubește șoarecii.

La Brenau trăește un iubitor de animale, care are sumedenie de canari, pești, șoareci albi și o pisică. Impotriva

tuturor legilor naturii, această pisică e prietenă bună cu șoarecii, se joacă, doarme cu ei, îi curăță cu limba, îi prinde dacă fug. Este unul dintre cele mai ciudate și rare cazuri de prietenie între animale destinate a se dușmăni.

Un aparat pentru cusut. oase.

D-rul Benona, medicul primar al secției chirurgicale a spitalului din Königrätz, a construit un aparat care servește pentru cusutul oaselor. Aparatul se bazează pe aceleași principii ca și acela construit cu câțiva ani în urmă de profesorul Kirschner din Heidelberg, numai că a fost perfecționat. Principalul avantaj al aparatului constă în faptul că potrivirea oaselor rupte este posibilă fără să fie nevoie de provocarea unei răni prea mari. Materialul întrebunțat pentru cusut poate fi sârmă de oțel inoxidabil, sârmă de argint sau sârmă de bronz-aluminiu. (RDV).

Păsări... refugiate la Danzig.

În unele orașe din regiunea Danzigului au apărut în ultima vreme stoluri de păsări complet necunoscute, care sunt cam de mărimea graurilor. Este vorba de niște păsări din țările nordice sau Siberia, care din cauza lipsei de hrană au fost nevoite să părăsească țara lor de baștină și să se refugieze aci. Penajul lor este gris-roșiatic, capul, gusa și ochii negri, aripile și coada sunt la margine de culoare galbenă. (RDV).

COMITETUL

pentru strângerea efectelor pentru soldați, constituit conf. ord. M.A.N. Dir. Int. No. 107,833 1942.

Chemare către cetățenii Municipiului Brașov

Vitejii noștri ostași, care luptă, sacrificându-și viața pentru apărarea țării, a vieții și avutului vostru, au nevoie de îmbrăcăminte caldă, de lână.

Țara face apel la fiecare familie să doneze o flanelă, două perechi de ciorapi și două perechi de mănuși, de lână.

Dăruiți din toată inima pentru soldații de pe front!

Cu sacrificiile tuturor se obține victoria!

Donățiile se primesc la orice oră din zi, la sediul Comitetului (camera dela intrarea în curtea Chesturii Poliției) contra adeverință oficială. Brașov, la 14 Febr. 1942.

Consiliul de Patronaj al Operelor Sociale Comitetul Municipal Brașov

No. 4712 1942

CHEMARE către populația românească a Municipiului Brașov

Populația românească a Municipiului Brașov, care întotdeauna a susținut cu multă căldură și însuflețire orice acțiune de folos obștesc, este rugată să dovedească din nou tradiționala și patriotica sa înțelegere, pentru aceste vremuri de sacrificiu și înălțare, sprijinind cu obolul său benevol, marea și frumoasa operă de ajutorare a familiilor celor căzuți în războiu, a invalizilor, a familiilor celor mobilizați, a familiilor nevoiașe cu mulți copii și a cantinelor școlare; operă întreprinsă și patronată în cadrul acțiunii ajutorului de iarnă de Comitetul Municipal Brașov al Consiliului de Patronaj al Operelor Sociale.

În acest scop, se va organiza în „Ziua Cumpătării”, Duminecă 22 Februarie 1942, o colecție publică cu echipe, ca e vor cerceta fiecare gospodărie românească, spre a lua în primire, contra chitanță ajutorul în bani ce se va da în acest scop.

Atât bogatul, cât și săracul, în această zi, renunțând la o distracție, la o cumpărătură, mâncând mai puțin, va putea contribui, după puterile și inima fiecăruia, la opera ajutorului de iarnă.

Nu ne indoim, că și de această dată, orice casă românească va primi cât mai bine echipele, care s'au pus în slujba acestei nobile acțiuni, dovedind prin fapte, adevărata lor iubire de Țară și de Neam.

Brașoveni, fiți și acum, ca întotdeauna, la înălțime!

Brașov, la 14 Februarie 1942.

Președinte:

Primar:

Dr. N. G. V. Gologan

Reuniunea Vânătorilor din Sacele-Brașov

CONVOCARE

Se aduce la cunoștința D-lor membri ai Reuniunii noastre, că sunt rugați a lua parte la adunarea generală extraordinară, ce se va ține în localul primăriei din com. Baci-Brașov, în ziua de Duminică 22 Februarie a. c., orele 2 d. m. cu următoarea ordine de zi:

1. Alegerea noului comitet de conducere al Reuniunii rămas incomplet prin demiterea fostului președinte din cauza nerespectării statutelor Soc.

2. Raportul casierului (încasări, cheltuieli pe anul 1940—41).

3. Votarea bugetului pe anul 1941—1942.

4. Consultări, propuneri, etc. etc. Baci la 15 Febr 1942.

Vice-președinte, Traian Butu

Secretar, Gh. Timariu

Tipografia „ASTRA”
BRAȘOV

caută

Lucrători români

Informațiuni la Biroul
Tipografiei, Brașov Str.
Lungă Nr. 1. (Curtea Ci-
nematografului „Astra”.

Ziua Domnului

Duminica ortodoxiei

„Lumea toată se veseleşte, că
iată Domnul a surpat din
înălțime pământătea”...

(Dum. ort. vecernie)

E zi de bucurie, zi de biruință: bucuria drepte credințe și biruința bisericii lui Hristos.

Impărații bizantini: Leon III Isaurul, Constantin Copronim, Leon Hazarul, L. Armeanul, Teofil și Mihail III, împreună cu ostașii lor, se obișnuiseră cu deprinderi spurcate de a sfărâma sfintele icoane și de a prigoni monahii evlavioși din mănăstiri.

Ei au ținut această desfătare ne bună mai bine de un veac; greu le venea ostașilor sub împărăteasa Irina și mai târziu Teodora, să se potolească, pentru că războiul împotriva sfințelor icoane le deschidea pivnițele, căminurile și taințele blânzilor monahi.

Mare bucurie făcuseră aceste împărăteșe norodului din bizanț, și mai cu seamă femeilor, care, în vremea lui Copronim, învăluite în negru, boceau în fiecare zi sfintele icoane, cu fruntea plecată pe treptele și la ușile atâtor biserici închise.

Acum veneau cu flori și cu bucurie și nu se sfiau, ci cutezau să înfrunte cu vorbe grele pe bătrânii osteni.

Fiii bisericii de răsărit din Transilvania adaugă lângă biruința drepte credințe și una a neamului.

Crunt au lovit dușmanii în sulletul nostru, dar biserica — cetatea nebiruită a neamului — a înfruntat prin veacuri urgia lor.

Se împărțeau părinții noștri mai bine cu mugurii din arbori, înmormântau mai bucuros fără preoți și spălau chiar podeala casei unde a călcat un eretic, atunci când preotul lor zăcea în temniță sau era izgonit de dușmani.

Nu uităm mărturia credinței unui bătrân: „Acest cojoc, care-l am pe mine, e acum al meu. Dar dacă ar vrea să mi-l ia crăiasa, i-l dau. Cu aceste mâni slabe și cu trupul meu am lucrat, zi de zi, ca să plătesc porția. Ele sunt ale crăiesei, dar nu am decât un sullet, pe care eu îl păstrez pentru Dumnezeu din cer și nu-i putere ome-nească să-l poată îndoi.

Până n'atrât au apărât și păstrat părinții noștri credința în biserica Domnului, bine știind că odată cu ea ocrotește și înalță neamul românesc.

Așa s'au ridicat ei din negura veacurilor de robie; puternic reazim au găsit în legea lui Hristos.

Când ușa împăratului de aici era închisă, ei prin ruga Domnului au deschis cerul, și brațul Celui Preaînalt i-a călăuzit pe toate cărările aspre ale vieții.

Astăzi lumina soarelui cu greu străbate prin ura oamenilor. N'avem zi senină, nici vieță liniștită! Dar sunt mulți și din cei ce n'au în casă o icoană și n'au suflet o credință.

Așezați în cameră o icoană încărcată cu darul lui Dumnezeu, aprindeți la zile mari și candela, ca cei ce cred să se închine în fața lor. Tot de aici se va aprinde odată o nădejde și o credință în sufletul atât de pustiu.

Pr. Ioan Scurtu

Pleurezia

(Apă la plămâni)

Medicul nostru

de Dr. Valeriu Stînghe

O altă boală, care, ca și pneumonia, este legată de anotimpurile reci, este pleurezia, sau cum i se spune în limbaj popular *apa la plămâni*.

Pleurezia este caracterizată printr-o inflamație a foșelor pleurale care acoperă plămâni, producându-se între aceste foșe o cantitate mai mare sau mică (1—4 kgr.) de lichid (apă).

Frigul era considerat altădată ca principala cauză a pleureziei. Adevărul este că frigul este mai curând o cauză ocazională, favorizând infecția, care de cele mai multe ori este de natură tuberculoasă.

Uneori pleurezia este o complicație a altor boli infecțioase cum ar fi: gripa, reumatismul articular acut, febra tifoidă.

Semnele bolii: De cele mai multe ori pleurezia începe ca o gripă, sau ca o pneumonie, cu frison, temperatură mare (39°—40°), junghiu puternic în partea unde se va dezvolta pleurezia, ușoară tuse, stare generală rea, oboseală mare, lipsă de poftă de mâncare. Acestea sunt semnele începătoare ale unei pleurezii acute. În formele subacute semnele de mai sus sunt mai atenuate, mai ușoare.

Boala evoluând se formează între cele 2 foșe pleurale (pleura) care acoperă plămâni un lichid transparent de culoare citrivă (ca lămâia), care tot crește în cantitate dela 1—4 kgr. Când cantitatea de lichid (apă) e mare de tot, bolnavul respiră greu și partea aceea a pieptului unde este apa se umflă deformând pieptul.

Pleurezia descrisă mai sus este forma de pleurezie pe care o întâlnim cele mai deseori. Mai sunt însă și alte forme de pleurezii. Așa avem *pleurezia uscată*, când avem o inflamație a pleurei, fără formare de lichid.

Mai avem *pleurezia purulentă*, când în loc de apă în pleură avem puroiu. Se mai numește și *empiem*.

O altă formă de pleurezie este cea *hemoragică* (cu sânge), când în loc de apă avem sânge. Această pleurezie poate avea drept cauză un cancer al

pleurei, o tuberculoză pulmonară, o boală de rinichi, o boală de ficat.

Un loc de frunte îl ocupă printre diversele forme de pleurezii, *pleurezia tuberculoasă*, care poate fi cu apă, cu puroiu, cu sânge sau uscată și care este determinată de microbul tuberculozei.

Uneori pleurezia poate fi dublă, la ambii plămâni.

Tratamentul: Bolnavul va abandona orice ocupație, se va așeza în pat, într-o cameră curată, bine aerată, însoțită și încălzită.

Contra temperaturii se vor da antitermice ca: salicilatul de sodiu, piramidonul, aspirina etc.

Contra junghiului și contra inflamației pleurei se va aplica pe partea bolnavă a pieptului făină de muștar, ventuze, comprese alcoolizate sau un preparat din comerț numit antiflogistin.

Pentru eliminarea apei care s'a format se vor da diuretice ca: diuretina, clorurii de calciu etc. Dacă cu toate diureticele date apa crește o vom scoate printr'un aparat special.

Ca regim alimentar bolnavului nu i se impune nicio restricție, din contra i se recomandă să se alimenteze pe cât posibil bine, pentru a nu slăbi prea mult, expunându-se la contractarea mai târziu a unei tuberculoze pulmonare.

Pleurezia purulentă se tratează extrăgându-se puroiul printr'o mică operație.

Celelalte forme de pleurezii comportă un tratament în legătură cu boala care a cauzat-o.

Durata unei pleurezii este de mai multe săptămâni. Convalescența după pleurezie trebuie să fie cât mai îndelungată, mai ales pentru copii, având mereu în minte că pleurezia poate fi urmată, mai curând sau mai târziu de o tuberculoză pulmonară.

Convalescența va consta în aer de munte, repaus, alimentație bogată, și substanțială.

Convalescența va fi cu atât mai completă, cu atât mai îndelungată, cu cât cel care a suferit de pleurezie este mai debil, mai anemic.

De pretutindeni

Insulele Christmas

Insulele Christmas, numite și Fanning, sunt o bază navală britanică. Printre ele se găsește și cel mai mare atol din Oceanul Pacific, cu o suprafață de 607 kmp. și 25 de locuitori. Insulele Christmas, bogate în Guano, au fost descoperite de Cock în anul 1777.

Evreii nu mai au voie să circule cu tramvaiele în Moravia-Ostrava

Conform deciziei șefului administrativ al orașului Moravia-Ostrava, cu începere dela 15 Ianuarie 1942 s'a interzis Evreilor să mai întreprindă liniile comunale de tramvaie și autobuze.

Batavia

Batavia este capitala Indiilor Olandeze și e situată pe coasta de Nord a insulei Java. Are 600.000 de locuitori, dintre care 40.000 sunt europeni și 90.000 chinezi. Batavia a fost fondată în anul 1610. Astăzi este un oraș modern, care dispune chiar de un aeroport.

Cavito

Cavito este o capitală de provincie pe Filipine. Este așezată în sud-vestul insulei Luzon. Are 22.000 locuitori. La Cavito se găsește un arsenal, o mare stațiune radio-telegrafică și o bază a marinei americane.

Noi talpi de lemn

Talpa de lemn, care a cucerit piața din cauza restricțiilor de război, este continuu perfecționată. În Slovacia s'a patentat recent o nouă invenție de talpă de lemn. Este vorba de o talpă de lemn elastică și mai rezistentă decât talpa de piele, care se fabrică din lemn tare. Pe două sau trei plăci de lemn care se montează vertical mici coaste de lemn impermeabile. Pantofii cu această talpă nu se pot deșebra de cei de piele, deoarece aceste talpi din lemn sunt tratate ca talpi de piele și cusute pe branturi.

Nuntă la linia de demarcație

În regiunea Arbois din Franța a avut loc recent, pe linia de demarcație, o nuntă ciudată. Un antreprenor din Gent s'a căsătorit cu o fată originară din aceeași localitate, dar care locuiește acum în ținutul neocupat. Ceremonia a fost săvârșită de primarul dela Arbois. Logodnicii și martorii s'au întrunit la linia de demarcație, care desparte ținutul ocupat de cel neocupat al Franței. Căsătoria s'a oficiat pe această linie deoarece nici unul din logodnici n'aveau voie s'o treacă. Fiecare logodnic s'a reîntors la sine acasă, până ce tânărul soție va avea autorizația să treacă în ținutul ocupat.

În apropierea gării, unde va lua ființă o magazie-depозit destinată exclusiv intereselor cooperatiste, măsură prin care se va ușura foarte mult opera de aprovizionare a cooperativelor sătești.

Prezența INCOOP-ului la Brașov e mai necesară ca oricând, pentru ca meritoriul spirit de inițiativă care domnește aici să creeze noi baze de plecare pentru dezvoltarea și ridicarea economiei românești din regiune. Cine altul decât INCOOP ar putea de pildă să soluționeze punerea în funcțiune a industriei țărănești din Săcele? Sau cine ar putea iniția industrii similare în alte părți ale județului? Este obiceiul astăzi, ca acel care se dovedește apt a duce la îndeplinire o misiune, să fie încurajat și să i se dea tot concursul. Filiala din Brașov a INCOOP, de care se leagă frumoase și întemeiate nădejdi, merită cu prisosință să fie stimulată în opera pe care o desfășoară, pentru că roadele activității sale sunt neîndoelnice.

M. M.

ECONOMICE

Activitatea cooperatistă la Brașov

Pentru regiunea Țării Bârsei, cooperatiza reprezintă un factor de o importanță cu totul specială, deoarece ea se așează în slujba populației românești, vitregită atât de împrejurările trecutului mai îndepărtat, cât și a celui apropiat. Unitățile cooperatiste de pe tot cuprinsul județului nostru, care au luat o dezvoltare simțită mai ales în ultimii doi ani, au ajuns la rezultate din cele mai frumoase numai datorită conștiinței pe care au pus-o la baza lor o mână de oameni însuleșii de dragoste de neam. În împrejurările grele de astăzi, mai ales, când a lupta în contra piedicilor ridicate de economia de război însemnează a te dedica în întregime unui scop național și social, rolul cooperativelor sătești s'a făcut tot mai vizibil, prin conlucrarea alături de autorități în vederea unor aprovizionări normale și ieftine a populației rurale.

Este un lucru prea bine cunoscut, că regiunea noastră cunoaște o *țăără țărăneasă* avută, încadată în organizațiuni care-i asigură prioritatea în toate domeniile de producție și rentabilitate economică. Alături de aceasta, trăiește marea masă de țărani români, care n'a reușit încă să-și așeze încărcătură standardului de viată cu ceilalți conlocuitori, necum să obțină o egalitate a fondului de investiții a mijloacelor de producție. Pentru aceștia, cooperativa

reprezintă singurul stimulent în vremuri grele și singura măsură capabilă a le păstra încrederea în vremuri mai bune. Cooperativa reprezintă în același timp tendința de înnuțire și perfecționare a mijloacelor de producție țărănească, de pe urma cărora săteanul să poată concura la îmbunătățirea situației sale în general.

Acest imperativ a fost înțeles de organizația INCOOP din Brașov care rămâne singura instituție capabilă a ajuta și îndruma micile cooperative, oferind un ajutor real, ce nu se bazează numai pe stimulente morale, ci și pe investiții materiale plasate foarte oportunit.

D-lui inso. Voin, conducătorul organizației INCOOP din Brașov, nu-i pot fi aduse decât cuvinte de laudă pentru felul cum a îmbinat rosturile inițiale ale instituției, cu marile lipsuri de care sufereau unitățile cooperatiste brașovene. Prin activitatea depusă, d-sa a ridicat foarte sus prestigiul INCOOP-ului în această regiune, atrăgând în jurul acestei organizații toate simpatia unităților mici din județ și stimulând astfel străduințele acestora. D-l inso. Voin a fost omul care a știut să pună piciorul în prag, refuzând orice compromis cu interesele lătrălnice și creând cu mijloace modeste, dar temeinice numai lucruri capabile a servi exclusiv cooperatiza. De curând, d-sa a achiziționat un teren

Știri din Codlea

Imprumutul Țării. Comuna noastră în ședința sfatului comunal din ziua de 12 II 1942 a subscris la imprumutul țării o jumătate de milion lei.

*

Cursurile administrative. Joi 12 II. 942 a luat sfârșit prima serie de cursuri primari, casieri și secretari din plasa Codlea. Cursurile au fost predate de Dl Sonea, pretorul plășii Codlea. D-sa a știut să facă aceste cursuri atractive și totodată interesante, prin expunerea legii administrative pe înțelesul auditorilor care la plecare au mărturisit întreaga lor recunoștință față de D-l pretor Sonea, care pe lângă cunoștințele noi căpătate la curs, au trăit o atmosferă familiară, datorită tactului pedagogic al D-sale în acest timp al cursului.

*

Conferințe. Duminică 8 Februarie a. c. D-l Dr. Vințan, medic veterinar, a ținut în cadrul căminului cultural „Astra” o conferință vorbind despre pasările de curte.

D-sa a știut să se facă ascultat cu multă atenție de cei prezenți.

Partea artistică a avut-o cl. IV-a condusă de D-na Ionescu, jucând piesa „Rațe cu repetiție”, care a plăcut foarte mult.

Duminică 15 Febr. a. c. a vorbit D-l Inginer agr. Staicu.

Niciun petec de pământ necultivat

Decretul Lege Nr. 709 publicat în Monitorul Oficial Nr. 66 din 19 Martie 1941 prevede obligativitatea cultivării terenurilor virane existente.

Potrivit art. 1 al aceluși Decret-Lege toți proprietarii, inclusiv instituțiile publice și particulare, care posedă în cuprinsul municipiilor, orașelor, reședințe și nereședințe de județ și comunelor rurale, terenuri virane, sunt obligați să le cultive prin mijloace proprii, prin dijmă, arendări, concesiuni, drept de folosință, etc., cu zarzavaturi, legume sau orice alte culturi de asemenea natură.

Același Decret-Lege prevede sancțiuni împotriva celor ce nu se vor conforma dispozițiilor sale.

Față cu cele arătate mai sus și având în vedere necesitatea cultivării acestor terenuri, precum și folosul real ce se aduce țării în actualele împrejurări, sunt insistent rugați toți buni cetățeni care posedă asemenea terenuri, să procedeze prin orice mijloace ca niciun petec de teren să nu rămână necultivat.

PRIMĂRIA COMUNEI MĂERUȘ

No. 202—1942

Publicație de concurs

Primăria Comunei Măieruș, jud. Brașov, în conformitate cu dispozițiile art. 61 din Codul Funcționarilor Publici, publică concurs pentru ocuparea postului de dactilograf vacant la această primărie.

Salariul este cel prevăzut în bugetul comunei pe 1942—1943.

Candidații trebuie să îndeplinească condițiile cerute de art. 3 și 168 al. b. din Codul Funcționarilor Publici.

Cererile împreună cu actele doveditoare a cerințelor art. 3 și 168 al. b. din Codul Funcționarilor Publici, se vor înainta primăriei comunale Măieruș până la data de 4 Martie 1942.

Măieruș, la 28 Ianuarie 1942.

Primar. Notar.
Martin Foof Const. Comanicin

Primăria Municipiului Brașov

No. 4710/1942
Serv. financiar și
Bir. Aprovizionări

Ordonanța No. 8/1942

In baza dispozițiilor art. 16 din Legea Administrativă,

O r d o n ă m :

Carnea de porc ce se aduce dela Timișoara și carnea de vită se vinde începând cu data de astăzi după cum urmează:

- Pentru consumatori:**
 - Carne de porc „la rând” cu 20% os Lei 160 per kg.
 - Cotlet de porc Lei 210 per kg.
 - Slănină și osânză Lei 250 per kg.
- Pentru mezelari și restauratori:**

Carne de porc „la rând” Lei 210 per kg.
- Cărnurile de porc se vând în proporțiile:
 - 20% mezelarilor și restauratorilor.
 - 70% consumatorilor.
- Diverse:**
 - Slănină afumată sau sărată Lei 280 per kg.
 - Untură topită Lei 300 per kg.
- Carnea de vită:**
 - Carne de vită cu 25% os Lei 120 per kg.
 - Mușchiu de vită preț liber.
 - Prețul plămânilor de vită este 10% din prețul cărnii „la rând”.
- Pentru accelerarea vânzării, măcelarii și mezelarii încă înainte de ora de deschidere vor face toate pregătirile și vor aranja marfa astfel ca publicul să fie servit fără intreruperi și pierdere de timp.
- Le este interzis mezelarilor de a pune în vânzare, altă carne de vită sau de porc, prelucrată sau nu, decât aceea ce li se repartizează de Primărie, purtând în tipăritura de stampilă „Pentru mezelari” aplicată de organele abatorului
- Fiecare măcelar etichetează prețurile pe marfă, iar prezenta ordonanță se afișează în loc vizibil pentru public.
- Infracțiunile la prezenta ordonanță se pedepsesc potrivit celor cuprinse în Decretul Lege Nr. 1215 și 2760 publ. în M. O. Nr. 102 și 235/1941.

Brașov, la 10 Februarie 1942

Primar, Secretar general,
Dr. N. G. V. Gologan Dr. V. Voicu

No. 283/1942

PUBLICAȚIUNE

Se aduce la cunoștința celor interesați, că pentru vinderea gunoiului și pământului rezultat din decontarea bazinelor situate la Stupini-Brașov, Serviciul de Apă și Canal R. I. M. B., ține licitație prin strigăre, la fața locului în ziua de Miercuri 25 Februarie 1942, orele 11 a. m.

Licitația se va ține pe grămezi, ofertanții urmând a depune în termen de 48 ore la casieria R. I. M. B., suma rezultată din licitație.

Material licitat va fi ridicat până la data de 31 Decembrie 1942.

Direcțiunea R. I. M. B.

Regia Publică Comercială a Intreprinderilor Municipiului Brașov

Nr. /1942

Publicație

Se reamintește proprietarilor de imobile de pe întreg teritoriul Municipiului Brașov, să se conformeze în tocmai dispozițiilor cuprinse în Ordonanța Primăriei Municipiului Brașov, Nr. 31149 1941 și a Regulamentului Serv. Salubrității în sensul cărora sunt obligați a curăți zăpada și gheața de pe trotuarele din fața imobilelor lor și a presăra trotuarul cu nisip, cenușă sau rumeguș de lemn, pentru evitarea accidentelor de alunecare.

Totodată mai sunt obligați a curăți gurile de scurgere din rigolele aflate în fața imobilelor lor, și șanțurile pentru conducerea apelor provenite din topirea zăpezii.

Adânc îndurerăți aducem la cunoștința rudeniilor prietenilor și cunoscuților, încetarea din viață a iubitei noastre matusă

Cafinca Andrei Bârseanu

întâmplată în seara de 18 Februarie a. c. la Sibiu. Inmormântarea va avea loc Sâmbătă ora 11 a. m. 21 Februarie, din capela cimitirului Groaveri, în cavoul familiei.

Jalnica familie.

Neexecutarea acestor dispozițiuni, va atrage după sine aplicarea sancțiunilor cuprinse în Ordonanță și a Regulamentului amintit.

Brașov, 11 Febr. 1942

Direcțiunea R. I. M. B.

Regia Publică Comercială a Intreprinderilor Municipiului Brașov

Nr. 262 - 1942.

Serv. Autobuse

Publicație

Se aduce la cunoștința celor interesați că în ziua de 5 Martie 1942 orele 12 va avea loc la Direcțiunea Regiei Publice Comerciale a Intreprinderilor Municipiului Brașov Str. Sft. Petru No. 11 o licitație publică pentru procurarea următoarelor produse petrolifere:

- 650.000 litri benzină.
- 1.000 kg. vaselină pt. gresat.
- 5.000 kg. petrol lampant.
- 8.000 kg. ulei pt. auto cal. I.
- 4.000 kg. ulei pt. auto cal. II.
- 600 kg. podolină parfumată
- 1.300 kg. motorină pt. ars.
- 800 kg. valvolină.

Licitația se va ține în conformitate cu Decretul Lege publicat în Monitorul Oficial No. 21 din Ianuarie 1940, iar informațiunile detaliate se pot obține în fiecare zi între orele 8—13 la Direcțiunea RIMB.

Brașov, 19 Februarie 1942.

Regia Publică Comercială
a Intreprid. Municip. Brașov

Văduva Elena D. Căpățină și familia mulțumesc din inimă tuturor, celor care, prin prezență, flori sau prin scris au împărtășit nețărmurita durere ce au încercat prin trecerea la cele vecinice a scumpului lor:

Dumitru N. Căpățină

Brașov, 17 Februarie 1942.

Văd. Maria Dr. Petru Debu și familia mulțumește tuturor, care prin cuvinte, scrisori sau participare la înmormântare, au încercat să aducă o rază de mângâiere pentru pierderea și nesfârșita durere suferită prin moartea atât de timpurie a

preot. Dr. Petru Debu

Totodată anunță rudeniile, prietenii și pe toți cei care l-au cunoscut și apreciat, că parastasul de 6 săptămâni, pentru odihna sufletului celui dispărut, se va oficia în ziua de 22 Februarie 1942, orele 10 a. m. Duminică, în Biserica Sftei Adormiri din Brașov-vechiu și-i roagă să ia parte.

Informațiuni

Convocare

Membrii Asociației Profesorilor dela Academia Comercială Cluj-Brașov sunt invitați să ia parte la adunarea generală, ce se va ține luni 23 Februarie a. c. ora 11 a. m. la sediul Rectoratului, cu următoarea ordine de zi:

1. Raport despre activitatea Asociației.

2. Alegerea noului comitet.

Președinte prof. I. Mateia

*

Soc. Naț. a Femeilor Române filiala Brașov

Implinindu-se 40 de zile dela trecerea la cele veșnice a bunei și inimoase sale membre Valeria Stoichița, Comitetul Filialei anunță pe această cale că Sâmbătă 21 Februarie orele 10 se va sluji un parastas în biserica din Cetate pentru odihna sufletului ei bun, la care sunt rugați să ia parte toți acei care au prețuit-o și au iubit-o.

*

† Preot Vasile Bodor

S'a stins la vârsta de 82 ani în Noul Român jud. Făgăraș, vrednicul luptător naționalist Vas. Bodor, fost profesor al familiei Mocioni. Dela 1900 a slujit ca preot în Săcel-Bihor, unde a fost un bun luptător astrist. În primăvara 1919 a fost rănit grav de celele comuniste ce se retrăgeau din fața armatei eliberatoare. Pentru merite bisericesti a fost distins cu brâu roșu. Ca pensionar e nevoit să se refugieze din Oradea la unica sa fiică d-na Florica prof. univ. Dr. Ioan Goia din Sibiu.

*

Către premilitarii din Brașov

Toți premilitarii din Municipiul Brașov, care fac instrucție Dumineca, să vie la instrucție, individual, la Poiana Brașovului, în ziua de Duminecă 22 Februarie a. c. la orele 8 (opt) dimineața să fie prezenți la Cabana Cercetașilor, gata adunați pe Subcentre.

Fiecare să-și aducă: săniuță sau sky-uri și mâncarea pentru prânz. (Aceasta numai care doresc).

În această zi va fi concursul de sky cu premilitarii din Intreg Municipiul.

*

† Catinca A. Bârseanu

La Sibiu s'a stins din viață vrednica matronă Catinca A. Bârseanu, soția luminătorului neprihănit al neamului, Andrei Bârseanu.

Osemintele au sosit la Brașov Vineri la orele 18 și au fost înmormântate Sâmbătă orele 11 a. m. în cimitirul Groaveri alături de scumpul ei soț.

*

Exprim cele mai recunoscătoare mulțumiri tuturor acelor, care mi-au adresat cuvinte de mângâiere în marea durere, cauzată de moartea soțului meu. Preotul Francisc Boțian din Bărbant.

văd. Maria Boțian

*

Ușurări pentru țărani

În dorința de a ajuta pătura țărănească, Ministerul de Finanțe, scutește de plata impozitului excepțional 4¹/₂%, cerealele sau făinurile date de țărani plugari, locuitori ai satelor, drept cium la morile țărănești, cât și turtele oleaginoase date de acești țărani drept cium preselor de ulei țărănești.

*

Se caută ciobani și baci pentru Transnistria

Guvernământul Transnistriei din Tiraspol, are nevoie de ciobani și baci, cunosători în fabricatul brânzeturilor.

Cei ce doresc să fie angajați, să înainteze direct, susnumitului Guvernământ Direcțiunea Agriculturii Tiraspol, cererile de angajare, împreună cu actele sau recomandățiunile ce posed, arătând și condițiunile de salarizare.

CRONICA RAZBOIULUI

de **Mardare Mateescu.**

Frontul diplomatic

În curând vor apare primele lacrimioare și primii toporași, vestitori ai primăverii, soli ai bunătații dumnezeesti și ai păcii ce trebuie să domnească în lume. Dar tot în curând, odată cu desghetarea șuvoaielor de munte, se împlinește pe răbojul așteptărilor sorocul destinat reluării marii înclăstări dintre popoare. E simbolul osândei pe care Cel de Sus a pus-o pe umerii celui dintâiu om, de a cuceri în sudoare și sânge dreptul său la viață. Alături de lacrimioarele imaculate, pogorite din Ceruri, pentru a ne face să nu uităm ceea ce datorim lui Dumnezeu, vor înflori bobocii sângelui de erou, meniți a vesti orânduirea cea nouă, omenească.

Hronical zilelor noastre va înscrie deopotrivă năzuința oamenilor de a fi plăcuți Domnului, ca și împlinirea ce au dat-o blestemului sfânt pentru a-și orânduiri o viață mai bună.

Dar mai ales, hronical acestor vremuri, va așterne pe filă traică străduințele spre mai bine ale poporului românesc, care cu sufletul și trupul s'a dedicat Crucii și Dreptății.

Se apropie primăvara, când pe pământul reavân, stropit din loc în loc cu tulle de iarbă crudă, vor tăia potecă nouă ostașii români porniți în întâmpinarea inamicului. Eroismul acestor ostași, care n'a putut fi stingherit nici de arșița lui Cuptor, nici de Crivățul care

pietrifica pământul stepelor, va înscrie noi pagini de demnitate și de mândrie pentru un neam ce a cunoscut din plin cupa durerilor, pentru un neam convins de marele adevăr, că dreptatea se cucerește prin luptă iar viitorul se zidește prin faptă plină de jertfă.

În momentul când în toate cabinetele diplomatice se fac preparative febrile pentru a se organiza terenul viitorului teatru de război, ostașul român se găsește prezent în fața inamicului, cu privirea ținută înaintea sa, cu sufletul hotărât pentru a învinge sau a cădea, dar a cădea în luptă. În aceste zile care premerg primăverii unui crâncen război, întreaga națiune românească e gata să-și îplinească datoria și menirea. Am dat și vom mai da, elan și fapte eroice, efort și vieți de ostaș, până când vom împlini voia sorții noastre care ne-a plămădit din străduințe fără capăt și dela naștere ne-a pus în mână arcul și baltagul.

Am mai dat și vom mai da din tresăltările inimilor noastre atât cât va fi nevoie, pentru că suntem convinși de un mare adevăr, ce nu va putea fi schimbat și nici răstălmăcit: *În lupta de azi, pentru clădirea unui nou sistem de viață, n'avem de pierdut*

Frontul din Libya

Influența operațiunilor din Africa asupra superiorității în Mediterană a fost covârșitoare. Insuși d. Churchill a trebuit să recunoască faptul, că în ultima vreme vasele destinate Australiei au trebuit să facă o rută ocolită pe la Capul Bunei Speranțe pentru a-și ajunge ținta. Aceasta, deoarece Mediterana este azi supravegheată atât de strâns de către flota navală și aeronavală a Axei, încât traficul britanic devine inexistent.

Situația aceasta se datorește celor doi mari generali de pe frontul Libyei: generalul de corp de armată *Ettore Bastico* și generalul de corp de armată *Rommel*. Dacă despre generalul Rommel s'a scris și s'a vorbit foarte mult, în schimb despre Bastico cititorii noștri știu prea puține lucruri.

Generalul *Ettore Bastico*, în vârstă de 65 ani, a urmat în Iulie 1941 generalului Garibaldi, ca guvernator imperial al Libyei și comandant al forțelor din Africa, posturi pe care le deține și în momentul de față. E un vechiu luptător din trecutul războiului mon-

dial, a luat parte în calitate de comandant al corpului de voluntari italieni la luptele din Spania, fiind apoi comandant de divizie și de corp de armată în luptele din Abisinia. E în același timp unul din cele mai bine înzestrate capete militare ale Italiei fasciste, având la activ numeroase tratate de doctrină militară, de tactică și strategie, dintre care cele trei volume despre „*Desvoltarea artei războiului*“, au devenit manuale clasice în înaltele școli de știință militară. E în același timp un poet, scriitor și dramaturg de mare valoare.

În ultimii ani, generalul *Ettore Bastico* s'a ocupat foarte mult de perfecționarea armei motorizate. În calitate de comandant al forțelor aliate din Africa, generalul Bastico, împreună cu generalul Rommel a știut să dovedească ce însemnează noua știință de război a Europei tinere.

Aceștia sunt oamenii, care au reușit în scurt timp să desființeze numirea de „*lac britanic*“ dată Mediteranei.

Frontul din Pacific

După căderea frontului din Malaezia, forțele japoneze sunt concentrate asupra Indiilor Olandeze, care reprezintă azi singura și puțin rezistentă linie înaintată a continentului australian.

În momentul de față trupele japoneze au trecut la ocuparea regiunii sudice a insulei Sumatra,

asupra căreia au avut loc violente bombardamente aeriene și unde s'au efectuat importante debarcări, atât de pe mare, prin transporturi efectuate cu vasele de război, cât și din aer, lansându-se numeroși parașutiști. Orașul Palembang, cel mai important din regiune a și fost ocupat de forțele nipone, care

astfel și-au creat un punct de plecare asupra insulei Jawa, a doua fortăreață importantă din fața Australiei. Palembang era în același timp centrul cel mai important de aprovizionare a Englezilor cu petrolul necesar pentru regiunea orientală și chiar pentru metropolă.

Ultimile comunicate fac cunoscut că debarcările japoneze în Jawa au și început, iar rezistența Olandezilor nu prea este de remarcant. S'ar putea afirma că ne aflăm în fața atacului deslăntuit asupra Australiei însăși.

Concomitent cu luptele ce se dau pentru încercuirea Australiei, comandamentul forțelor japoneze execută și o puternică ofensivă asupra Birmaniei, fără care numără o populație de 15 milioane Indieni. Luptele actuale se dau adânc în interiorul Birmaniei, între Rangoon și Moulmein. Au fost înregistrate și oarecari încercări chineze de a crea dificultăți Japonezilor la granița din spre China și Indochina franceză, dar aceste încercări au eșuat.

În momentul de față atacul asupra Birmaniei prezintă tot atâta gravitate ca și ofensiva îndreptată asupra Australiei, deoarece țările indiene, totalizând 415 milioane de suflete ostile Angliei nu se arată de loc dispuse să opună rezistență trupelor Imperiului Soarelui. Căderea Birmaniei ar deschide drum larg trupelor japoneze către India și deci către Orientul de mijloc, schimbând complet aspectul politic al spațiului asiatic și sdruncinând pentru totdeauna puterea colonială a Angliei.

Birmania e cheia multor evenimente ce vor urma din cauza aspectului ei specific, național, religios și social. De aceea îi vom acorda o atențiune mai deosebită în cronica următoare.

Frontul contra bolșevismului

Pe frontul din Răsărit linia de rezistență germană este bine fixată pe punctele Petrograd—Lacul Ilmen—plataul Valdai—Rzew—Wiasma—Kursk—Charkow și Crimeea. Situația continuă a fi hotărât favorabilă pentru Axă, după cum reiese din ultimele comunicate venite de pe front.

Comentând situația de pe frontul împotriva Rusiei Sovietice, „*Lavoro Fascista*“ subliniază că se apropie ziua când ofensiva va fi reluată, adăogând că Germania și aliații ei se află într-o situație din cele mai favorabile pentru a relua această ofensivă.

Redactor responsabil
ION BOZDOG